

САРАЄВА Ірина,

*докторка філософії у галузі дошкільної освіти,
завідувачка кафедри дошкільної і початкової освіти
КЗВО «Одеська академія неперервної освіти Одеської обласної ради»*

ІННОВАЦІЇ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ – РЕСУРС ДЛЯ МОЛОДОГО ВЧИТЕЛЯ

Нині відбувається становлення нової системи освіти на усіх її рівнях і цей процес супроводжується значними змінами як в педагогічній теорії, так і в практиці навчання і виховання, шляхом формування у молодій людини «прагнення до навчіння навчатися, навчіння працювати, навчіння співіснувати, навчіння жити» [Островська, 2021: 38]. Тобто, освіта є рушійною силою, дієвим соціальним інструментом для зростання, становлення та трансформації особистості протягом усього життя. Тому, маємо усвідомлювати одну важливу річ, що світ не стоїть на місці і ми маємо рухатися в ногу з часом, генерувати та продукувати нові ідеї, які будуть впливати на покращення та вдосконалення системи освіти в Україні. І це говорить про те, що країна потребує нової генерації вчителів, які готові до змін. Яким він має бути, цей педагог? Якими професійними якостями та знаннями має володіти сучасний вчитель, для того, щоб зробити навчальний процес цікавим і модернізованим для своїх учнів?

Саме тут доречним буде зауважити на особистісних чинниках педагогічної діяльності вчителя за М. Островською, а саме: дотримуючись рівності психологічної позиції з обох сторін, вчитель має бути відкритим до діалогічної взаємодії з учнями; прагнути змін у дійсності, досліджувати проблеми та знаходити шляхи їх вирішення через відкритість культурі й суспільству; організувати таке педагогічне середовище, яке б сприяло прояву власного внутрішнього світу [Островська, 2021: 38]. Цього можна досягти завдяки інноваційності, яка спрямована на розвиток особистості, розкриття творчого потенціалу, виявлення особистісної ініціативи, здатності до саморозвитку та

досягнення поставлених цілей, як власної, так і суспільної. Інноваційність розрахована на людину, яка має власну тверду життєву позицію в суспільстві та почуття відповідальності щодо свого життя, діяльності та кожної особистості зокрема. Тому, можемо із впевненістю зазначити, що впровадження інновацій в освітній процес, а саме через систему навчання і виховання буде сприяти підготовці людей, які здатні та вмотивовані до активного творення і адекватного сприйняття змін та нововведень.

Л. Даниленко, І. Підласий зазначають, що під час прийняття рішення щодо впровадження інновації в конкретну освітню систему, потрібно дотримуватись таких принципів: брати західний зразок за ідею, адаптуючи її під реалії країни, регіону, традиції кожної школи, кадровий потенціал закладу освіти; «добровільне» впровадження інновації; етап апробації має бути обов'язковим; реалізація нововведення можлива завдяки мотивації (вчителів, учнів) на перетворення [Островська, 2021: 69]. Оскільки рівень впровадження, зміст, етапи перебігу, відповідна специфіка діяльності суб'єктів, залучених до реалізації педагогічних інновацій, механізмів управління та організації, структурної моделі інноваційного процесу впливає на властивості інноваційного процесу, доречним є представлення структури змісту інноваційного процесу за М. Островською, який передбачає поетапний перехід від первинного стану до ідеального образу моделі, а саме: об'єкт впливу (педагогічний, соціально-психологічний, організаційно-управлінський); рівень поширення (локальний, модульний, системний); інноваційний потенціал нового (абсолютна новизна, відносна новизна) [Островська, 2021: 74].

Організація інноваційної діяльності в системі початкової освіти дає можливість представляти заклади освіти як відкриту соціально-педагогічну систему, визначати ступінь відкритості закладу до інноваційних процесів та педагогічну доцільність їх впровадження в навчально-виховний процес завдяки

створенню відповідних соціально-педагогічних, організаційно-педагогічних та психолого-педагогічних умов [Островська, 2021: 72].

Тому, впровадження інновацій в освітній процес потребує від педагога переорієнтації акцентів у навчально-виховному процесі на продуктивне навчання та використання педагогічних нововведень, за умови активного занурення в нове і мотивація реалізації нового через педагогічну практику. Здійснити все це можливо, якщо вчитель буде вдаватися до інноваційного пошуку, нетрадиційних підходів до організації навчально-виховного процесу, задіювати власні творчі вияви у вирішенні питань підходу до навчання, конструктивно взаємодіяти з учнями, батьками та педагогічним колективом.

Список використаних джерел:

1. Островська, М. (2021). Інноваційне середовище в початковій школі. Берегове–Ужгород: ЗУІ ім. Ф. Ракоці II – ТОВ «РІК-У», 288 с.

ШИНКЕВИЧ Денис,

*здобувач третього освітньо-наукового рівня
«Аспірантура» Полтавського національного
педагогічного університету імені В. Г. Короленка*

Науковий керівник: ПРОЦАЙ Людмила,

*кандидатка педагогічних наук, доцентка, доцентка
кафедри початкової освіти Полтавського національного
педагогічного університету імені В. Г. Короленка*

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ ДО ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ФОРМУВАННІ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Ключові слова: штучний інтелект, підприємницька компетентність, підготовка педагогів, початкова школа, цифрові технології.